

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 50.

Vydána dne 9. července 1936.

Cena: Kč 1.—.

Obsah: (189.—193.) 189. Zákon o pracovním poměru redaktorů. — 190. Nařízení o přechodném snížení celních sazeb na sádlo. — 191. Nařízení o výběru a úhrnné odměně vyrovnacích správců v zemědělském vyrovnacím řízení. — 192. Nařízení, kterým se mění nebo doplňují vládní nařízení ze dne 8. června 1922, č. 181 Sb. z. a n., o lékařských prohlídkách válečných poškozců, a vládní nařízení ze dne 7. prosince 1922, č. 363 Sb. z. a n., jímž se provádí zákon o požitcích válečných poškozců. — 193. Vyhláška o celní sazbě na máslo.

189.

Zákon ze dne 3. července 1936 o pracovním poměru redaktorů.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Na které osoby se zákon
vztahuje.

§ 1.

(1) Ustanovení tohoto zákona platí pro pracovní poměr zaměstnanců časopiseckého nebo zpravodajského podniku nebo zařízení, kteří jako hlavní povolání vykonávají duševní činnost za tím účelem, aby myšlenky vyjádřené slovem nebo obrazem, buď jejich vlastní nebo cizí, vyšly tiskem v redakční části tiskopisu. Tyto osoby se v dalších ustanoveních nazývají redaktory.

(2) Redaktory podle tohoto zákona však nejsou začátečníci, přijatí na zkoušku na dobu nejdéle šesti měsíců; dále se nepovažují za redaktory zejména redakční tajemníci, externí spolupracovníci, překladatelé, těsnopisci a stenotypisté.

§ 2.

Redaktoři časopiseckých a zpravodajských podniků nebo zařízení státu, veřejnoprávních korporací, veřejných ústavů, jakož i podniků, ústavů a fondů jim náležejících nebo jimi spravovaných, nejsou podrobeni tomuto zákonu, přísluší jim však výhody, vyplývající z §§ 5 až 7 (§ 9), §§ 10, 12 a 16, jsou-li účastní pensijního pojištění novinářů (oddíl IX zákona ze dne 21. února 1929, č. 26 Sb. z. a n., o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách) a nejsou-li

pragmatikálními nebo jim na roveň postavenými smluvními zaměstnanci.

§ 3.

Smlouva o práci.

(1) Práva a povinnosti zaměstnavatele a redaktora určí písemná smlouva. Odchyly od písemné smlouvy platí, jen pokud jsou pro zaměstnance příznivější.

(2) Pokud nebyla ujednána smlouva písemná, určují se plat a ostatní pracovní podmínky podle pracovních poměrů redaktorů, zaměstnaných v témž nebo v příbuzném podniku (zařízení), kteří v stejném oboru práce mají podmínky nejpríznivější. Ustanovení toto neplatí, vztahuje-li se na pracovní poměr smlouva hromadná (§ 17).

§ 4.

Plat.

Není-li jinak ujednáno, třeba vypláceti smluvený plat měsíčně napřed a není redaktor, který nezavinil předčasné zrušení pracovního poměru, povinen vrátiti, co mu bylo vyplaceno, skončí-li se pracovní poměr před uplynutím doby, za kterou bylo zapláceno.

Překážky v práci.

§ 5.

a) Nemoc a úraz.

Nemůže-li redaktor konati práce pro nemoc nebo pro úraz, kterých si nezpůsobil ani úmyslně ani hrubou nedbalostí, podrží právo na plat po dobu, kterou činí doba výpovědní, platná při vzniku překážky. Pro takovou překážku nesmí býti redaktor předčasně pro-

puštěn, ledaže překážka trvá o měsíc déle, než přísluší redaktorovi plat.

§ 6.

b) Soukromé překážky a veřejnoprávní povinnosti.

Ustanovení předcházejícího paragrafu platí přiměřeně, nemůže-li redaktor konati práce pro důležité soukromé překážky, týkající se jeho osoby, kterých si nezpůsobil ani úmyslně ani hrubou nedbalostí, anebo pro plnění veřejnoprávních povinností, které podle zákonných předpisů nemůže odmítnouti (zejména jako svědek nebo porotce).

§ 7.

c) Cvičení ve zbrani.

(1) Nemůže-li redaktor konati práce, protože byl povolán ke cvičení ve zbrani (cvičení služebnímu), podrží právo na plat. Po tu dobu zůstává také nedotčena pojistná povinnost v oboru sociálního pojištění, jakož i povinnost platiti pojistné.

(2) Jinak platí ustanovení zákona ze dne 31. března 1925, č. 61 Sb. z. a n., o zachování pracovních (služebních) poměrů po dobu cvičení ve zbrani (cvičení služebních).

§ 8.

d) Zbavení svobody.

Za dobu, po kterou byl redaktor zbaven svobody v trestní věci, k níž dal podnět obsah časopisu, jehož je redaktorem, přísluší mu plat nejdéle po dobu šesti měsíců.

§ 9.

Zánik práv podle §§ 5 až 8.

(1) Právo redaktora na plat podle §§ 5 až 8 zaniká, skončí-li se pracovní poměr uplynutím doby, na kterou byl ujednáán, anebo výpovědí danou před tím, než nastala překážka. Rovněž zaniká, byl-li redaktor právem propuštěn z důvodu opravňujícího zaměstnavatele rozvázati pracovní poměr bez výpovědi.

(2) V případě § 8 však právo uplynutím doby, na kterou byl pracovní poměr ujednáán, nebo doby výpovědní nezaniká, jednal-li redaktor z podnětu zaměstnavatele.

§ 10.

D o v o l e n á.

(1) Dovolená redaktora denního listu činí, trvá-li pracovní poměr nepřetržitě alespoň

šest měsíců, dva týdny, trvá-li rok, čtyři týdny; v redakcích s více redaktory prodlužuje se dovolená po deseti letech trvání pracovního poměru na pět neděl, po dalších deseti letech na šest neděl.

(2) Dovolená redaktora jiného než denního listu činí, trvá-li pracovní poměr nepřetržitě alespoň šest měsíců, dva týdny, trvá-li rok, jeden měsíc.

(3) Do dovolené nezapočítává se doba, po kterou redaktor nemohl konati práce z důvodů uvedených v §§ 5 až 9 a po kterou nepobývá práva na plat. Doba, po kterou vydávání časopisu bylo úředně zastaveno, smí býti započtena nejvýše do jedné poloviny celkové dovolené a jedině tehdy, trvá-li souvisle déle než jeden týden.

§ 11.

Z á k a z s o u t ě ž e a j i n ě h o z a m ě s t n á n í.

Redaktor nesmí bez svolení zaměstnavatele samostatně provozovati časopisecký nebo zpravodajský podnik ani se takového podniku zúčastniti jako spolupodnikatel. Rovněž nesmí bez svolení zaměstnavatele pracovati pravidelně pro jiný časopisecký nebo zpravodajský podnik (zařízení), ani vykonávati jiné trvalé nebo pravidelné zaměstnání. Svolení k pravidelné práci pro jiný časopisecký nebo zpravodajský podnik (zařízení) není třeba, jde-li o práci literárně-beletristickou nebo vědeckou a není-li tato práce určena pro podnik (zařízení) podstatně jiného směru.

§ 12.

V ý p o v ě d n í d o b a.

(1) Zaměstnavatel může vypovědět pracovní poměr, není-li ujednána delší doba výpovědní, na tři měsíce, netrval-li nepřetržitě déle než pět let. Trval-li pracovní poměr nepřetržitě pět let, prodlužuje se výpovědní doba o jeden měsíc a za každé další dva roky vždy o jeden další měsíc, a to u redaktorů denních listů až do jednoho roku, u redaktorů jiných než denních listů až do šesti měsíců. Dohodou stran může býti výpovědní doba u redaktorů denních listů obmezena nejvýše na devět měsíců.

(2) Výpovědní doba musí skončiti vždy koncem kalendářního čtvrtletí. Dohodou stran může býti ujednáno, že výpovědní doba delší než tři měsíce bude končiti vždy koncem kalendářního měsíce.

(3) Redaktor může vypovědět pracovní poměr beze zřetele, jak dlouho trvá, na jeden

měsíc. Výpovědní doba musí skončiti vždy koncem kalendářního měsíce.

§ 13.

Započtení dřívějšího zaměstnání.

Jde-li o výpočet dovolené a výpovědní doby, započítává se do doby, po kterou je redaktor zaměstnán v podniku (zařízení), i doba, po kterou bylo vydávání časopisu úředně zastaveno, a nadto čtvrtina doby, po kterou byl zaměstnán v redaktorském povolání v jiném podniku (zařízení).

§ 14.

Předčasné zrušení pracovního poměru.

(1) Důležitým důvodem, pro který je redaktor oprávněn předčasně vystoupiti z pracovního poměru, je také změna v zásadním směru časopisu, po které redaktor nemůže dále v časopise se ctí pracovati. Za takovou změnu se nepovažuje změna kladného nebo opozičního vztahu k určité vládě.

(2) Důležitým důvodem, pro který je zaměstnavatel oprávněn předčasně propustiti redaktora, je také, dopustil-li se redaktor při výkonu své služby vědomě nebo z hrubé nedbalosti činu, který ohrožuje čest a dobré jméno časopisu.

(3) Redaktor nemůže býti předčasně propuštěn proto, že odepřel vyhověti žádosti zaměstnavatele o výkon, který by ohrozil redaktorovu čest.

(4) Dojde-li na zrušení pracovního poměru podle ustanovení odstavce 1, může se redaktor domáhati náhrady, jaká mu přísluší, když zaměstnavateli může býti přičtena vina na tom, že redaktor zrušil bez výpovědi pracovní poměr.

§ 15.

Soutěžní doložka.

Úmluva mezi zaměstnavatelem a redaktorem, která omezuje redaktora v jeho výdělečné činnosti pro dobu po skončení pracovního poměru (soutěžní doložka), není pro redaktora závazná.

§ 16.

Smrt redaktora.

Byl-li pracovní poměr zrušen smrtí redaktora, přísluší jeho manželce (manželu) a dětem, a není-li jich, jiným jeho příbuzným, kteří s ním žili ve společné domácnosti a byli

odkázáni na jeho podporu, částka odpovídající tříměsíčnímu platu, na který měl redaktor právo v době své smrti.

Hranice smluvní volnosti.

§ 17.

Byla-li ujednána mezi organizací nebo skupinou redaktorů s jedné strany a zaměstnavatelem nebo skupinou zaměstnavatelů nebo jejich organizací se strany druhé hromadná smlouva, jsou v podnicích, na které se vztahuje taková hromadná smlouva, podmínky určené hromadnou smlouvou obsahem smlouvy jednotlivé a smlouva jednotlivá se nemůže v neprospěch zaměstnance odchýliti od smlouvy hromadné.

§ 18.

Práva, která příslušejí redaktorům a jejich pozůstalým podle §§ 5 až 16, nemohou býti smlouvou zkrácena ani zrušena, pokud § 12 neustanovuje jinak.

§ 19.

Podpůrná ustanovení.

Pokud tento zákon nemá jiných ustanovení, platí pro pracovní poměr redaktorů ustanovení zákona ze dne 11. července 1934, č. 154 Sb. z. a n., o pracovním poměru soukromých úředníků, obchodních pomocníků a jiných zaměstnanců v podobném postavení (zákona o soukromých zaměstnancích).

§ 20.

Denní listy.

Denním listem se v tomto zákoně rozumí tiskopis vycházející alespoň pětkrát v týdnu.

Přechodná a závěrečná ustanovení.

§ 21.

(1) Dnem účinnosti tohoto zákona pozbývají platnosti ustanovení hlavy páté zák. čl. XIV/1914 o tisku, s výjimkou uvedenou v odstavci 2.

(2) Redaktorům, jejichž pracovní poměr se do dne účinnosti tohoto zákona spravoval ustanoveními uvedenými v odstavci 1, zůstává, pokud setrvají v témž podniku, zachována delší výpovědní doba ustanovená v § 57 zák. čl. XIV/1914.

§ 22.

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem měsíce následujícího po jeho vyhlášení, s vý-

jimkou ustanovení § 10, odst. 1 a 2, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1937. Proveďte jej ministři spravedlnosti a sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Dérer v. r.

Nečas v. r.

190.

Vládní nařízení

ze dne 3. července 1936

o přechodném snížení celních sazeb na sádlo.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací, ve znění čl. I zákona ze dne 17. června 1936, č. 163 Sb. z. a n.:

§ 1.

Celní sazby stanovené v čl. I, § 2 vládního nařízení ze dne 10. června 1933, č. 96 Sb. z. a n., o úpravě celního sazebníku, pro zboží saz. čís. 89 (vepřové a husí sádlo, syrové i vyškvařené) snižují se pro dobu do 9. ledna 1937 včetně takto:

Saz. čís. 89. Vepřové a husí sádlo, syrové i vyškvařené:

| | | |
|-------------------------|-----------|-----------|
| a) syrové | za 100 kg | 90'— Kč, |
| b) vyškvařené | | 120'— Kč. |

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 10. července 1936; provede je ministr financí v dohodě s ministry průmyslu, obchodu a živností a zemědělství.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Černý v. r.

Dr. Zadina v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Machník v. r.

Dr. Franke v. r.

Nečas v. r.

Dr. Dérer v. r.

Dr. Czech v. r.

Najman v. r.

Tučný v. r.

Bechyně v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Dostálek v. r.

Dr. Špina v. r.

Zajiček v. r.

191.

Vládní nařízení

ze dne 3. července 1936

o výběru a úhrnné odměně vyrovnacích správce v zemědělském vyrovnacím řízení.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. III, č. 1 zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací, a podle § 15 vládního nařízení ze dne 31. března 1936, č. 76 Sb. z. a n., o zemědělském vyrovnacím řízení:

§ 1.

(1) V zemědělském vyrovnacím řízení mohou být ustanoveni vyrovnací správci z řad zemědělců nebo odborníků pro zemědělský úvěr, i když nejsou splněny podmínky § 15, odst. 2, věty první vládního nařízení ze dne 10. července 1931, č. 115 Sb. z. a n., o výběru a úhrnné odměně správce konkursní podstaty, vyrovnacích správce a znalců v řízení konkursním a vyrovnacím. Vyrovnací správce z řad zemědělců nebo odborníků pro zemědělský úvěr nebudiž však ustanoven, jestliže lze mít za to, že určení stavu břemen nebo řešení jiných obtížných otázek právních činí vhodnějším, aby vyrovnacím správcem byla ustanovena osoba náležející stavu advokátů nebo notářů (veřejných notářů).

(2) Ustanovení § 17, odst. 2 vl. nař. č. 115/1931 Sb. z. a n. neplatí pro vyrovnací správce z řad zemědělců nebo odborníků pro zemědělský úvěr.

§ 2.

(1) Vyrovnací správcové z řad zemědělců a odborníků pro zemědělský úvěr buďtež zapísáni do zvláštního seznamu. Návrhy pro založení seznamu těchto vyrovnacích správce vyžádá si prezident krajského soudu od zemědělské rady (v zemi Podkarpatoruské od zemědělské komory v Užhorodě) a od peněžních ústavů, které mají sídlo v obvodě krajského soudu a poskytují převážně zemědělský úvěr. Po dojití vyjádření okresního (státního policejního) úřadu (§ 8 vl. nař. č. 115/1931 Sb. z. a n.) sestaví prezident krajského soudu seznamy těchto vyrovnacích správce, vyloží je k obecnému nahlédnutí na 8 dní a sdělí seznamy ty všem okresním soudům, jakož i starostům obcí v obvodu krajského soudu, aby je vyhláškou uveřejnili na úřední desce.